

Publicerad 2006-09-30 20:53 av Marica

Odödligt

Jag är så trött på att vara här
undantryckt av alla mina barnsliga rädslor
Om du måste lämna mig
så önskar jag att du gjorde det snabbt
Din närvaro besöker mig ändå för jämnan
den kommer aldrig försvinna

Såren läker inte
och smärtan är ohyggligt ärlig
tiden läker ingenting

När du grät torkade jag dina tårar
och när du skrek så slog jag tillbaka mot din smärta
Jag har hållt din hand så hårt de här två åren
och jag kommer aldrig släppa

Du fångade mig med ditt sken
nu är jag bunden vid allt liv du lämnar
Ditt ansikte hemsöker nu mina dåtida älskvärda drömmar
och din röst slet bort allt lugn inom mig

Såren läker fortfarande inte
och smärtan låter mig inte vara
tiden är bara en fånik ursäkt för dårar

När du grät torkade jag dina tårar
och när du skrek slog jag tillbaka mot din smärta
Jag har hållt din hand så hårt
det finns ingen chans att jag vill eller vågar släppa

Jag försöker tala om för mig själv att du har lämnat mig
ändå är du fortfarande här
och jag har nog varit såhär ensam under hela loppet

När du grät så grät jag med dig
och när du skrek så skrek jag med dig
Jag har hållt din hand hela jävla vägen

och ibland önskar jag att jag vågade släppa den

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marica med Poeter.se id #7601 innehar upphovsrätten